

Î N C H E I E R E

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii Ion Vîlcov, Ion Corolevschi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șaragov Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către Șaragov Victor împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la încasarea prejudiciului cauzat în legătură cu neexecutarea hotărîrii judecătorești și a salariului mediu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Șaragov Victor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 octombrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La data de 28.02.2011, reclamantul Șaragov Victor s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la încasarea prejudiciului cauzat în legătură cu neexecutarea hotărîrii judecătorești și a salariului mediu.

În motivarea acțiunii, a indicat că, prin decizia Tribunalului Bălți din 28.10.1997 a fost restabilit în funcție. Prin ordinul directorului Asociației Științifice de Producere „Progres” din 08.12.1997, el a fost restabilit în funcție, întru executarea deciziei instanței de judecată.

Dar prin ordinul nr. 221 din 17.12.1997 al Ministerului Agriculturii a fost anulat ordinul din 08.12.1997 și doar peste 4 luni după ce hotărîrea a rămas definitivă, la data de 05.03.1998, Ministerul Agriculturii a emis ordinul 56-p de restabilire a lui în funcție.

Astfel, a avut loc o încălcare gravă a prevederilor Codului muncii, deoarece urma să fie restabilit în funcție imediat.

Totodată, deși ordinul a fost emis, de fapt, de lucru nu i s-a dat și consideră că, decizia Tribunalului Bălți din 28.10.1997 de restabilire în funcție rămîne neexecutată.

Cu concretizările ulterioare, reclamantul Șaragov Victor a solicitat încasarea de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a salariului mediu pentru perioada 01.03.2009 - 01.02.2011, în sumă de 187081.31 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.10.2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.02.2013 a fost respins apelul declarat de Șaragov Victor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.10.2012.

În dezacord cu decizia enunțată, recurentul Șaragov Victor, la data de 03.04.2013, în termen legal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea amplă a recursului, recurentul a indicat în esență că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sînt pasibile de a fi casate pe motivul încălcării normelor de drept material.

Menționează că, instanțele unilateral au examinat materialul probant în raport cu materialele cauzei cît și cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, totodată, prin hotărîrile adoptate au dat o apreciere arbitrară a probelor prezentate de către recurent.

În acest context a indicat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, în mod eronat au reținut ordinul nr. 56-p din 05.03.1998, prin care, recurentul Șaragov Victor a fost restabilit în funcția de director al ÎS „Dondușeni”. Or, la data emiterii ordinului respectiv, întreprinderea nu mai exista.

Recurentul a mai menționat că, de către intimatul Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare nu a fost executată hotărîrea Tribunalului din 28.10.97 și ordinul nr. 56-p din 05.03.1998 privind restabilirea în funcție. Or, prin hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 29.11.2000 s-a dispus încasarea din contul Ministerului Agriculturii în folosul recurentului a compensației bănești pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 28.10.1997 – 29.11.2000, în sumă de 28023 lei.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Șaragov Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei, care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când, în recursul declarat de către Șaragov Victor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Șaragov Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Șaragov Victor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Ion Vîlcov

Ion Corolevschi